Анастасія Тесленко

МОЛОДЬ: ПРОБЛЕМА ПОЛІТИЧНОЇ АКТИВНОСТІ

Проблеми участі української молоді у політичному процесі є предметом аналізу багатьох вітчизняних політологів, соціологів, фахівців з соціальної психології. Розглядаючи тему співвідношення молоді і політики, слід звернути увагу на багатогранність, складність, а інколи й парадоксальність відносин, що формуються у цій площині.

Ставлення до політики як до сфери життєдіяльності суспільства далеко не завжди адекватно відображається у реальній політичній поведінці населення загалом і молоді зокрема. Соціологічні дослідження, проведені у різних країнах, свідчать, що високий рівень інтересу до політики не завжди забезпечує високу активність голосування, а високий рівень участі у виборах не обов'язково супроводжується довірою до політичних партій.

В Україні наближається до завершення передвиборча президентська кампанія. Соціологи прогнозують різні результати виборів, звертаючи увагу на те, що деяка частина громадян не збирається брати участі у голосуванні. Як і кожного разу, це великою мірою стосується молоді. Протягом останніх десятиліть лише третя частина української молоді активно бере участь у виборах. Згідно з дослідженням громадських організацій, більшість молодих людей навіть не цікавиться змінами, які відбуваються в країні [1].

Нинішня політична ситуація в Україні примушує молодь замислитися над багатьма питаннями: як я, молода людина, прийнявши те чи інше рішення, можу вплинути на ситуацію в країні (регіоні); яку вагу має мій голос на виборах та ін. Одним із найважливіших факторів, що здатен підштовхнути цих людей до активних громадських дій – впевненість у тому, що своїм вибором і прийнятим рішенням вони можуть щось змінити [2, с. 44].

Молодь живе певним чином своїм життям, роботою, навчанням, відпочинком і розвагами. Вибори у них не знаходяться серед важливих пріоритетів їхнього життя. Сучасні політики починають розуміти, що лозунги вже малоефективні, а зверненнями та закликами з екранів телевізора молодь не підкориш. Нове покоління більш самостійне, ніж попереднє, і, що найголовніше, має можливість вибору [2, с. 44].

На наш погляд, така ситуація відбувається в Україні лише тому, що 20 % української молоді вірять у краще майбутнє, – про це свідчить опитування Міжнародного республіканського інституту (IRI), проведене на замовлення Агентства США з міжнародного розвитку (USAID) [3].

Як зазначив програмний директор IRI Стівен Нікс, враховуючи те, що молодь України – це та вікова група, серед якої є найбільше підтримки

членства в Євросоюзі, то їхнє політичне віддалення хвилює. Особливо напередодні президентських та парламентських виборів в Україні в 2019 році. Дуже важливо, щоб уряд та політичні партії в Україні вжили рішучих кроків, аби завоювати довіру виборців, включно з молоддю, адресуючи до них питання, які найбільше їх хвилюють [3].

Політичний нігілізм молодого покоління обумовлений, у першу чергу, невідповідністю реального політичного життя існуючим нормативно-правовим установкам. Безперечно, участь молоді у виборах, мітингах і акціях є позитивним чинником, однак це не може повною мірою забезпечити подолання політичної інфантильності.

У цих умовах необхідно вибудовувати партнерські відносини між державою і суспільством. Необхідність підтримки таких стосунків є очевидною, тому що незалученість молоді у механізми державного управління значно сповільнює процеси державотворення.

Ключова роль в активізації політичної діяльності молоді належить процесу освіти і формування політичних знань. Особлива увага приділяється блоку соціально-гуманітарних навчальних дисциплін, який включає в себе історію України, філософію, політологію, соціологію, правознавство тощо.

Під час реалізації заходів державної молодіжної політики необхідно, перш за все, враховувати ту обставину, що сучасна молодь є соціально незахищеною версвою населення. Розробка і здійснення молодіжної політики передбачає включення у цей процес усього різноманіття соціальних ресурсів: економічних, інтелектуальних, інформаційних, комунікативних, організаційних та інших.

Отже, сучасна українська молодь є значущою соціальною групою, від діяльності якої залежить майбутнє нашої країни. Функціонування демократичної правової держави і громадянського суспільства неможливо без участі молодого покоління, саме тому юнакам і дівчатам необхідно прагнути до засвоєння знань і навичок у сфері політики, підвищення правової і політичної культури. Це, у свою чергу, створить надійний фундамент для підвищення рівня їх політичної активності.

Список використаних джерел

1. Кримова А. Чому молодь відмовляється йти на вибори та які наслідки це матиме для України [Електронний ресурс] / Кримова А. – URL: https://24tv.ua/ukrayina_tag1119 (дата звернення 26.03.2019).
2. Колесніченко Н. М. Політична культура молоді України та її розвиток в умовах реформ / Колесніченко Н. М. // Наукові праці. Політологія. – 2014. – Вип. 224. – Т. 236. – С. 42–45.
3. Більшість молоді в Україні не вірять у майбутнє і не готові прийти на вибори – дослідження IRI [Електронний ресурс]. – URL: https://ukrainian.voanews.com/a/iri-ua/4403095.html (дата звернення 26.03.2019).